11/07/2023

Ένας Άγιος, σημείο των γενεών μας!

/ Γνώμες

Γράφει ο Νικόλαος Κόϊος, Συντονιστής Περιεχομένου – Πεμπτουσία

Ο Άγιος Σωφρόνιος του Έσσεξ έλεγε: «ένας άγιος είναι σημείο για την γενεά του». Δεν θα υπήρχε ίσως ακριβέστερη αντιστοιχία εάν εμείς σήμερα στην μνήμη του τον χαρακτηρίζαμε ως το σημείο των γενεών του 20ου αιώνος.

Είναι ο αυθεντικά κοσμοπολίτης άνθρωπος και παγκόσμιος Άγιος! Εκείνος που κατόρθωσε τα πολλά φυσικά χαρίσματα: η ευφυΐα, ο βαθύς στοχασμός, η καλλιτεχνική φύση, ο διεισδυτικός λόγος, η ευχέρεια στην επικοινωνία να μην εμποδίσουν την άνθιση της θεοποιού ταπεινώσεως. Εκείνης η οποία διά της καταδύσεως του νου εις τον Άδη, τον ανέβαζε στον θρόνο της αιώνιας Αυτο-αγάπης.

Στο πρόσωπό του συμπορεύθηκε η στέρεα ορθόδοξος δογματική συνείδηση με το άνοιγμα σε κάθε άνθρωπο **«ερχόμενον εις τον κόσμον»**. Δεν υπήρξε άνθρωπος

με ηλικία, φύλο, εθνικότητα, επάγγελμα, κοινωνική κατάσταση, ομολογία ή θρήσκευμα με τον οποίο να μην μπορούσε να επικοινωνήσει βαθειά. Ίσως πιο ορθά, να του κοινωνήσει στο μέτρο που θα χωρούσε, την αίσθηση της παρουσίας και της αγάπης του Θεού. Η έννοια της απόρριψης του «άλλου» ήταν σε αυτόν όχι απλώς άγνωστη, αλλά ασύμβατη με τον σκοπό της ανθρώπινης υπάρξεως.

Θεωρούσε τον άνθρωπο ως πολυτιμότερο όλων των γαλαξιών. Τόσο, ώστε **ο Μονογενής Υιός να κατέλθει εκ των Ουρανών**, να σαρκωθεί εν σπηλαίω, να συμπορευθεί δίπλα στο πλάσμα του, να διδάξει, να θεραπεύσει, να σταυρωθεί και να αναστηθεί. Ακόμη περισσότερο να δοξάσει την υπ' αυτού κτισθείσα φύση καθέζοντάς στην στα δεξιά του θρόνου του Πατρός.

Ο Άγιός μας, ο σήμερα εορταζόμενος είχε αναπτύξει όπως δείχνουν οι γραφές του βαθεία προσωπική σχέση και με τον Έτερον Παράκλητον της Τριάδος, το Άγιο Πνεύμα. Για Εκείνον δίδασκε ότι ενεργεί ως ένας κρυφός πιστός φίλος, ο οποίος είναι τόσο διακριτικός στην παρουσία του, ώστε να την κρύβει χωρίς να θέλει να μας δυσχεράνει με το βαρύ αίσθημα της ευγνωμοσύνης.

Για τον **Άγιο Σωφρόνιο** έγραψε πριν από δεκαπέντε χρόνους **ο καθηγητής Γεώργιος Μαντζαρίδης** ότι πρόκειται για την σπουδαιότερη θεολογική προσωπικότητα του 20ου αιώνος. Και δικαίως. Ο ίδιος και η μοναστική αδελφότητα του Τιμίου Προδρόμου, την οποία ίδρυσε, δι' αιματηρού αυταπαρνήσεως, κενώνοντας εαυτόν, κατέγραψε και εξέδωσε την πνευματική του εμπειρία. Τα βιβλία του αποτελούν πηγή της εν Χριστώ εμπειρίας και ανόθευτης θεολογίας. Είναι τόσο το εύρος και τέτοιο το βάθος των συγγραφών που όσες φορές τα διαβάσει κάποιος, ανακαλύπτει νέες διαστάσεις της ζωής εν Πνεύματι. Έτσι μπορεί ίσως να αιτιολογηθεί το πλήθος των επιστημονικών εργασιών, διδακτορικών, μεταπτυχιακών και άλλων σχετικά με όλες τις πτυχές της θεολογίας και της προσωπικότητάς του. Αυτό εφάνη περίτρανα και στο ιστορικής πια σημασίας συνέδριο του 2007, **το οποίο οργάνωσε η Ι.Μ.Μ. του Βατοπαιδίου στην Αθήνα.**

Η Μητέρα Εκκλησία μας έδωσε την δυνατότητα να τον τιμούμε πια ως εκλεκτό της μέλος ώστε να αποτελεί Πολικό Αστέρα ζωής όχι μόνο **ως Γέρων και Διδάσκαλος,** αλλά και ως Άγιος του οποίου το πρόσωπο – Υπόσταση θάλλει πια εν τω Ακτίστω και Ανεσπέρω Φωτί.

Ταις αυτού Αγίαις Πρεσβείαις ο Θεός ελέησον, φώτισον και σώσον ημάς. Αμήν!

Πηγή: pemptousia.gr